

forat holde denne Sag i den fremadskridende Bevægelse, hvori den befandt sig, og for at faae Baadebygningen sat i Værk paa en Tid, hvor man kunde benytte Anskuelserne hos en Mand, som nylig havde undersøgt Bestyksten. Det er nemlig klart, at denne Gjenstand er en stor, Mennekeheden værdig, Opgave, det er den eneste Maade paa hvilken man kan yde Hjælp til det store Antal, som aarlig forgaar paa Rigets Kyster og navnlig paa den farlige Bestykst; det har ogsaa forekommet mig, at det var et Formaal, som den danske Stat, der har en saa betydelig Indtægt af Skibsfarten gjen- nem Vandene her omkring, vil kunne have Opfordring til at opoffre en temmelig betydelig Sum paa, der forøvrigt, naar Sagen først er bragt istand, ikke vil blive særdeles betydelig om Aaret. Man har vel sagt mig: Er Danmark ikke villig til at bære denne Udgift, saa lad Collecter udgaae blandt alle Nationers Søfarende og Pengene ville strømme ind med Let- hed, men jeg har troet, at det vilde finde større Anklag heri Forsamlingen, naar disse Penge, der dog ikke vilde være meget betydelige, bleve voterede af Rigsdagen, end naar de bleve indsamlede ved Collecter i forskjellige Lande.

Jeg er derfor kommen til Rigsdagen med en Begjæring om 10,000 Rbd. til dette Foretagende, og det ærede Udvalg er med megen Beredvillig- hed gaaet ind paa Sagen. Efterat imidlertid den Commission, som har været nedsat derom, har erfaret, at jeg kun har andraget paa 10,000 Rbd., har man atter henvendt sig til mig og søgt at formaae mig til at fremkomme med en forøget Begjæring i saa Henseende, men jeg har ikke kunnet vide, om jeg turde gjøre Regning paa, at Rigsdagen vilde bevilge en yderligere Sum til denne Sag end de 10,000 Rbd., som Udvalget allerede har erklæret sig villig til, at ville anbefale til Bevil- gelse. Jeg troer derfor, at den ærede Rigs- dagsmand ved at sætte sig ind i Sagen og

overveie den paa dens nærværende Standpunkt tillige med de Oplysninger, som senest ere indkomne fra Commissionen, er kommen til en fuldkom- men rigtig Anskuelse, som ganske stemmer med hvad Commissionens Medlemmer ogsaa i de sidste Dage mundtlig have meddeelt mig, nem- lig at naar de fik 5,000 Rbd. til, saa vilde Raketapparaterne paa hele Kysten kunne komme igang endnu i indeværende Sommer. Det er klart, Raketapparatet er det vigtigste, thi der- ved vil man kunne forskaffe Hjælp, selv hvor For- holdene ere saaledes, at man ikke med Baade kan komme til Hjælp, og jeg maa derfor anerk- kende, at man vilde opnaae et endnu større Gode, hvis Thinget vilde votere ogsaa disse 5000 Rbd., hvorved Sagen kunde komme, om ikke i en fuldstændig, saa dog i en foreløbig Virksomhed allerede i dette Aar. Imidlertid erkjender jeg fuldkomment, at man maa være beskedig i de Duffer, som man retter til Thinget og jeg skal derfor ganske henstille dette Punkt til Thingets Overveielse. Idet jeg nu har Ordet, skal jeg tillade mig med Hensyn til det andet Punkt, som senere har været under Ventilation, at bemærke, at jeg har forstaaet Udvalgets Indstilling med Hensyn til Fabrik- directeurposten saaledes, som af den ærede Ord- fører er fremhævet, saa at som Følge heraf den hele Udgift, som nu er opført i dette Die- med, ikke ubetinget skulde bortfalde, naar der indtraadte Vacance deri, men at det da var nødvendigt for Regjeringen at fremkomme for Rigsdagen med nærmere Forslag om, hvorledes denne Sum kunde anvendes i dette Diemed.

Retteelse.

Nr. 242 Sp. 3853 L. 11 „i Valgfretsen“ læs: „omkring paa Denne“.